

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Hermogenis ductoru[m] exercitus nece, & quomodo secundo ob hanc
causam Paulus ecclesia pulsus sit, & quòd Ariani translato Alexandria
Gregorio, Georgium pro illo substituerint. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTORIAE

Ariani in ecclesia diuo Paulo dicata Macedonium deligunt episcopum. Istud quidem ab illis actum est, qui iam pridem Eusebio vniuersum ecclesiae statum perturbanti opem tulerant. Qui autem id temporis autoritate multum valebant, fuere isti: Theognis Nicæe episcopus, Maris Chalcedonis, Theodorus Heracleæ, quæ est in Thracia, Vrsacius Singidonis superioris Mysiæ, Valens Murforum superioris Pannoniæ. Verum Vrsacius & Valens postea resipiscere, libelloq; pœnitentiæ Iulio episcopo donato, fidei Cõsubstantiali assentiri, cumq; ecclesia communicare cœperant. Per idem tempus, qui sectam Arianã ardentè tuebantur, bella valde graua contra ecclesias commouent: ex quibus vnũ Constantinopoli per Macedonij fautores excitatur. Atq; ex isto intestino bello Christianorũ, crebræ in ea ciuitate seditiones conflantur, multiq; earum violentia protriti intereunt.

De Hermogenis ductorũ exercitus nece, & quomodo secundo ob hanc causam Paulus ecclesia pulsus sit, & quòd Ariani translato Alexandria Gregorio, Georgium pro illo substituerint. CAP. X.

Fama istarũ rerum ad aures Imperatoris Constantii, qui tum Antiochiæ cõmorabatur, permanauit. Mandatum igitur dat Hermogeni duci, qui erat in partes Thraciæ missus, vt ab instituto itinere paululum digressus, Paulũ ecclesia expelleret. Ille Constantinopolim profectus, vniuersam urbem, dũ episcopũ vi conatur eijcere, vehemẽter conturbat. Statim nãq; populi tumultus insecutus est, paratiq; erant episcopũ defendere: vt verò instabat Hermogenes, cõpitiq; militaribus Paulũ exigere acriter nitebatur, multitudinẽ percita, temerè & inconsulto, vt in huiusmodi seditionibus fieri solet, impetum in illum facit: ædes, in quibus erat, incendit: illum ipsum inde extractũ interimit. Ista acta sunt duobus Augustis Cõs. ad tertium scilicet consulatum Constantij, ad secundum Constantis. Quo quidẽ tempore Constans gentẽ deuicit Francorum, eosq; fœderatos ac socios Romanis fecit. Constantius autem Imperator, de cæde Hermogenis certior factus, equo conscenso Antiochia decedens Constantinopolim rectè iter capit: Paulum eijcit è ciuitate: ipsam ciuitatem ablato frumenti congiario, super qua-

quadragies centena millia medimnorum, quod illi ab eius patre in dies singulos donatum erat, multauit. Nam ante illud tempus circiter octuagies centena millia medimnorum frumenti, quod Alexandria eo aduchi solet, illi vbi erant suppeditata. Macedonium verò Imperator Episcopum eius ciuitatis renūciare distulit. Etenim in illum, non solū quod de eius sententia & cōsilio neutiquam delectus fuisset, Verum etiā quod propter graues tumultus inter ipsum & Paulum excitatos, cum alij multi, tum dux eius Hermogenes trucidatus fuisset, iracundia admodum exarsit. Itaq; potestate Macedonio conuentus in ea solum ecclesia celebrandi, in qua electus erat episcopus, permissa, Antiochiam reuertit. Interea temporis Ariani Gregorium vtpote à populo magnopere inuisum Alexandria transferunt: idq; nō ea de causa solum, sed etiam cum propter templi incendium, tum propterea quod non satis videbatur ipforum opinioni patrocinari. Georgium igitur accersunt, qui & ex Cappadocia oriundus, & opinione de religione, quam illi tuebatur, imbutus fuit.

Vide Niceph. lib. 9. cap. 7.

Hic leg. Niceph. lib. 9. cap. 7.

Quòd Athanasius & Paulus Romam profecti, ac Iulij Pontificis literis nixi, proprias sedes rursus consequuti sunt. CAP. XI.

Athanasius verò vix dum in Italiam traiecerat. Id tēpo-
ris Constans, qui inter Cæsares minimus natus fuit, fratre suo Constantino, sicut iam antea diximus, à militibus interfecto, imperij partibus versus occidentem profuit. Eodem tempore Paulus episcopus Constantinopolis, Afclephas Gazæ, Marcellus Ancyrae, vrbis minoris Galatiæ, & Lucius Adrianopolis, alius ob aliam causam, accusati, & ecclesiis suis eiekti, Romæ omnium ciuitatum facile principi versantes, Iulium episcopū Romanū de suo ipforū statu certiorē faciunt. Ille verò, quoniā Ecclesia Romana priuilegiū præter cæteras obtinebat, literis suis ad episcopos orientis liberi⁹ perscriptis, illorū partes tueri studet: in orientē literas mittit, quo & suis cuiq; locus restitueretur, & eos qui illos temere abdicauerāt grauer reprehēderet. Illi decedūt Roma: literisq; Iulij episcopi cōfisi, ad suas ipforū ecclesias redeunt: literas, ad quos scriptæ erāt, mittūt. Hi, vbi eas acceperāt
Iulij